

FORMULIER VOOR DE VIERING VAN HET HEILIG AVONDMAAL (II)

Gemeente van onze Here Jezus Christus,

Instelling

De apostel Paulus beschrijft de instelling van het heilig avondmaal door onze Here Jezus Christus in 1 Korintiërs 11 : 23-29: *Want zelf heb ik bij overlevering van de Here ontvangen, wat ik u weer overgegeven heb, dat de Here Jezus in de nacht waarin Hij werd overgeleverd, een brood nam, de dankzegging uitsprak, het brak en zei: Dit is mijn lichaam voor u, doet dit tot mijn gedachtenis. Evenzo ook de beker, nadat de maaltijd afgelopen was, en Hij zei: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, doet dit, zo dikwijls gij die drinkt, tot mijn gedachtenis. Want zo dikwijls gij dit brood eet en de beker drinkt, verkondigt gij de dood des Heren, totdat Hij komt. Wie dus op onwaardige wijze het brood eet of de beker des Heren drinkt, zal zich bezondigen aan het lichaam en bloed des Heren. Maar ieder beproeve zichzelf en ete dan van het brood en drinke uit de beker. Want wie eet en drinkt, eet en drinkt tot zijn eigen oordeel, als hij het lichaam niet onderscheidt.*

Zelfbeproeving 1Kor. 11 : 28

Om tot versterking van ons geloof het avondmaal van Christus te vieren, moeten wij naar de Schrift ons beproeven. Daartoe zal ieder zijn zonden en vervloeking overdenken, zodat hij een afkeer heeft van zichzelf en zich voor God verootmoedigt. Verder moet ieder zichzelf onderzoeken, of hij ook Gods vaste beloften gelooft, dat hem al zijn zonden vergeven zijn alleen om het lijden en sterven van Jezus Christus en dat de volkomen gerechtigheid van Christus hem toegerekend en geschonken is. Tenslotte moet ieder zich afvragen, of hij gezind is, voortaan uit dankbaarheid met heel zijn leven God de Here te dienen. Ook moet hij bij zichzelf nagaan, of hij alle haat en nijd van harte aflegt en zich ernstig voorneemt om in liefde met zijn naaste te leven.

Rom. 7 : 13-25

Rom. 1 : 16, 17

Rom. 12 : 1, 2

Nodiging en terugwijzing

1Joh. 1 : 9

Allen dan die door de genade van de Heilige Geest bedroefd zijn over hun zonden, begeren tegen hun ongeloof te strijden en naar alle geboden van God te leven, wil God zeker in genade aannemen en aan de tafel van zijn Zoon Jezus Christus ontvangen. Zij mogen er zeker van zijn, dat geen zonde of zwakheid, die nog tegen hun wil in hen overgebleven is, voor God een verhindering is, hen in genade aan te nemen en hun aan deze hemelse spijs en drank deel te geven. Maar ieder die geen droefheid over zijn ongerechtigheid kent

Gal. 5 : 16-21	en zich van zijn zonden niet bekeren wil, verkondigen wij, dat hij geen deel aan het rijk van Christus heeft. Wij vermanen hem zich van het avondmaal te onthouden, want anders wordt zijn oordeel verzwaard.
<i>Gedachtenis van Christus</i> 1Kor. 11 : 24, 25	Nu heeft Christus ons bevolen, deze maaltijd tot zijn gedachtenis te houden. Daarom gedenken wij, dat onze Here Jezus Christus door de Vader in deze wereld gezonden is, ons vlees en bloed heeft aangenomen en Gods toorn van het begin tot het einde van zijn leven op aarde voor ons heeft gedragen. Wij gedenken, dat de last van onze zonden en van Gods toorn Hem in de hof het bloedige zweet uitgeperst heeft, waar Hij zich liet boeien om ons in vrijheid te stellen. Wij gedenken, dat Hij onschuldig ter dood veroordeeld is, zodat wij voor het gericht van God zouden vrijgesproken worden. Hij heeft zijn lichaam aan het kruis laten spijkeren, en zo de vervloeking van ons op Zich geladen om ons met zijn zegen te vervullen. Hij is door God verlaten, zodat wij nooit meer door God verlaten zouden worden. Hij heeft tenslotte door zijn dood en bloedstorting het nieuwe verbond voor eeuwig rechtskracht verleend, toen Hij uitroep: <i>Het is volbracht!</i> (Joh. 19 : 30).
Filip. 2 : 7	
Luc. 22 : 44	
Matt. 26 : 66	
Matt. 27 : 26	
Gal. 3 : 13	
Marc. 15 : 34	
<i>Verzekering</i>	Zo vaak wij nu van dit brood eten en uit deze beker drinken, worden wij, als door een onmiskenbaar teken en zegel, verzekerd van Christus' hartelijke liefde en trouw. Hij heeft immers voor ons zijn lichaam aan het kruis in de dood gegeven en zijn bloed vergoten, om onze hongerige en dorstige zielen met zijn gekruisigd lichaam en vergoten bloed tot het eeuwige leven te voeden en te verkwikken. Dit is even zeker, als aan ieder van ons dit brood en deze beker gegeven wordt en wij tot zijn gedachtenis eten en drinken.
Luc. 22 : 19	
Joh. 6 : 51	
<i>Gemeenschap</i>	Door zijn lijden en dood heeft Christus ook de levendmakende Geest voor ons verworven. Door die Geest doet Hij ons in zijn gemeenschap leven en geeft Hij ons deel aan al zijn schatten. Door diezelfde Geest verbindt Hij ons ook met elkaar in echte broederlijke liefde als leden van één lichaam. Want de apostel Paulus zegt: <i>Omdat het één brood is, zijn wij, hoe velen ook, één lichaam; wij hebben immers allen deel aan het ene brood</i> (1Kor. 10 : 17). Daarom zullen wij allen, die door het geloof in Christus ingelijfd zijn, om Christus' wil, die ons eerst zo uitnemend heeft liefgehad, samen één lichaam zijn. Wij moeten dit niet alleen met woorden, maar ook door onze daden aan elkaar be wijzen.

*Verwachting van
Christus'*

wederkomst

1 Kor. 11 : 26

Marc. 14 : 25

Openb. 19 : 6-9

Christus heeft ons geboden, het avondmaal te vieren, totdat Hij komt. Wij genieten aan zijn tafel een voorsmaak van de overvloed van vreugde, die Hij toegezegd heeft. Wij zien met groot verlangen uit naar zijn verschijning in heerlijkheid, naar de bruiloft van het Lam, als Hij de wijn met ons nieuw zal drinken in het koninkrijk van zijn Vader. Zo laat ons blij zijn en vreugde bedrijven en Hem de eer geven, want de bruiloft van het Lam komt.

Gebed

Laten wij de Here danken en bidden.

Barmhartige God en Vader, wij danken U hartelijk, dat U uit grondeloze barmhartigheid ons uw eniggeboren Zoon tot offer voor onze zonden en tot hemelse spijs en drank gegeven hebt. Wij bidden U, of U in dit avondmaal door uw Heilige Geest in onze harten wilt bewerken, dat wij ons hoe langer hoe meer met vertrouwen aan uw Zoon Jezus Christus overgeven. Geef dat wij met Hem, het hemelse brood, gevoed worden en dat wij niet meer in onze zonden leven, maar Hij in ons en wij in Hem. Versterk ons genadig in de gemeenschap van het nieuwe verbond in Christus' bloed, zodat wij niet twijfelen of U zult eeuwig onze genadige Vader zijn, die onze zonden ons nooit meer toerekent en ons met alle dingen voor lichaam en ziel verzorgt als uw lieve kinderen en erfgenamen. Verleen ons ook uw genade, dat wij blijmoedig ons kruis op ons nemen, onszelf verloochen en onze Heiland belijden. Leer ons in alle droefheid met opgeheven hoofd onze Here Jezus Christus uit de hemel verwachten, die onze vernederde lichamen aan zijn verheerlijkt lichaam gelijk zal maken en ons voor altijd bij Zich nemen zal.

Onze Vader, die in de hemelen zijt,

uw naam worde geheiligd;

uw koninkrijk kome;

uw wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op de aarde.

Geef ons heden ons dagelijks brood;

en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren;

en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.

Want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid tot in eeuwigheid. Amen.

Opwekking

Om met het ware hemelse brood Christus gevoed te worden, moeten wij niet alleen op de tekenen van brood en wijn blijven zien. Maar wij moeten ons hart tot Jezus Christus verheffen, die in de hemel voor ons pleit aan de rechterhand van zijn Vader.

Laten wij vast geloven, dat wij even zeker met zijn lichaam en bloed gevoed en verkwikt worden, als wij dit brood en deze drank tot zijn gedachtenis ontvangen.

Viering

(Bij het breken en uitdelen van het brood spreekt de voorganger:)

1Kor. 10 : 16
Matt. 26 : 26
Luc. 22 : 19
Gal. 1 : 4

Het brood dat wij breken is de gemeenschap met het lichaam van Christus. Neemt, eet, gedenkt en gelooft, dat het lichaam van onze Here Jezus Christus gegeven is tot een volkomen verzoening van al onze zonden.

(En als hij de beker geeft:)

1Kor. 10 : 16
Matt. 26 : 27, 28

De beker der dankzegging, waover wij de dankzegging uitspreken, is de gemeenschap met het bloed van Christus. Neemt, drinkt allen daaruit, gedenkt en gelooft, dat het kostbaar bloed van onze Here Jezus Christus vergoten is tot een volkomen verzoening van al onze zonden.

(Terwijl men aan tafel zit, kan er gelezen en gezongen worden.)

Dankzegging

(Daarna spreekt de voorganger:)

Broeders en zusters in de Here, laten wij allen, nu de Here ons aan zijn tafel gevoed heeft, zijn naam met dankzegging prijzen:

*Loof de Here, mijn ziel,
en al wat in mij is, zijn heilige naam;
loof de Here, mijn ziel,
en vergeet niet een van zijn weldaden;
die al uw ongerechtigheden vergeeft,
die al uw krankheden geneest,
die uw leven verlost van de groeve,
die u kroont met goedertierenheid en barmhartigheid.
Barmhartig en genadig is de Here,
lankmoedig en rijk aan goedertierenheid;
niet altoos blijft Hij twisten,
niet eeuwig zal Hij toornen;
Hij doet ons niet naar onze zonden
en vergeldt ons niet naar onze ongerechtigheden;
maar zo hoog de hemel is boven de aarde,
zo machtig is zijn goedertierenheid over wie Hem vrezen.
Zover het oosten is van het westen,
zover doet Hij onze overtredingen van ons;
gelijk zich een vader ontfermt over zijn kinderen,
ontfermt Zich de Here over wie Hem vrezen (Ps. 103 : 1-4,*

8-13).

Daarom zal ik met mond en hart de lof van de Here verkondigen van nu aan tot in eeuwigheid. Amen.

Dankgebed

Barmhartige God en Vader, U alleen komt de dank toe, dat wij hier aan de tafel van onze Here Jezus Christus mochten eten van het brood en drinken uit de beker, om te verkondigen de dood van onze Here als de enige grond van ons heil.

Wij loven U, omdat wij door uw Heilige Geest mochten genieten de vreugde van de gemeenschap met uw Zoon en de gemeenschap met elkaar.

Wij bidden U, geeft dat wij, in ons geloof gesterkt door de viering van dit avondmaal, vruchten van dankbaarheid voortbrengen en in heel ons leven hartelijke liefde tonen tot U en tot elkaar. Doe ons met volharding verwachten de wederkomst van onze Heiland, die ons beloofde de vrucht van de wijnstok nieuw met ons te drinken in uw koninkrijk.

U, Vader, zij de lof, en uw Zoon en de Heilige Geest, nu en in eeuwigheid. Amen.

Ten aanzien van dit formulier gaf de Generale Synode van Leusden 1999 de mogelijkheid vrij om de passages 'zelfbeproeving' en 'nodiging en terugwijzing' weg te laten. Als grond gaf zij hierbij dat deze passages beknopt aan de orde komen in 1 Korintiërs 11 : 27-29, terwijl deze elementen in een andere vorm kunnen terugkomen in de eredienst. Hierbij kan dan met name gedacht worden aan de *schuldbelijdenis* en *genadeverkondiging*.